

عنوان مقاله:

جایگاه مصلحت کودک در دعاوی حضانت در قوانین ایران

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

سوسن سهیلی راد - کارشناس ارشد حقوق خصوصی مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

خلاصه مقاله:

مصلحت به واقع همان خیر و صلاحی است که هماهنگ با حکمت و در راستای اهداف والای انسان است. حضانت را دو وجهی دانستند به این معنی که هم چهره ایی از حق دارد و هم چهره ای از تکلیف. حق است به دلیل اختیاراتی که به سرپرست طفل می دهد و حق تقدیمی را که برای او به وجود می آورد. در قانون مدنی ما به طور صریح در خصوص حضانت و مصلحت کودک هیچ ماده ای بیان نشده است ولی تا جایی مصلحت کودک آورده شده است که در مسیر صحیح قرار گیرد. رویه ی قضایی مصلحت کودک را در صورتی جدی قرار می دهد که به کودک از نظر جسمی و روحی آسیب وارد نشود و برای رشد و تکامل وی ضروری باشد. به موجب کنوانسیون حقوق کودک و اعلامیه ی جهانی حقوق کودک والدین و یا قیم قانونی، والدین مسیولیت عمده را در مورد رشد و پیشرفت کودک به عهده دارند و اساسی ترین مسیله آنها حفظ منافع عالییه کودک است.

کلمات کلیدی:

حضانت، رویه قضایی، جد پدری، مصلحت، صغیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634001>

